re, földre esküdözött, hogy Kézdi-Vásárhelyről lehozza a kir. ügyészt és Jancsót elzáratja. Hangos hahota kisérte Bauer kifakadásait, mert nem hitte senki, hogy a törvény védelme alatt álló szabad honpolgárt, mielőtt a csőd ügyben a vizsgálat lejárna, le lehessen tartóztatni. Csakhogy „tudja Pál, mit kaszál“ és K. Á. ügyvédsegéddel addig tanácskoztak, mig végre a legjobb módot találták meg arra nézve, hogy Bauer ur fenyegetéseit beváltsa. Van ugyanis Bauernek egy nyomtatott látogató jegye, melyen ő „Ritter von“ és a F. J. rend tulajdonosának tűnik fel. „Ignotos fallit“ gondolá magában K. Á. úr — menjen fel vele Kézdi Vásárhelyre s próbáljon a névjegygyel szerencsèt. Az ige tesitè lett Bau r felutazott Vásárhelyre s B. I. kir. ügyész urral le is jött S.-Szentgyörgyre. Az uton szórakoztatásul elbeszélte Bauer B. I. ügyész urnak, hogy ő Pauler igazságügyminiszternek lelki-testi jó barátja, — hogy közel rokoni viszony füzi Csemeghihez, hogy ilyen, meg amolyan nagy tekintélyü ur — stb. A kir. ügyész hitt neki. Az, a ki Paulerrel jó barátságban van, talán mégis megérdemli, hogy tegyünk érte valamit. Délután 5 órakor az ügyész bezáratta Jancsót Majd B. I. alügyész kérdeztetvén eljárása indokai felől, maga is önérzetesen vallotta be, hogy egy Pauler és Csemeghy barátja előtt szigort kellett alkalmaznia.

Igy állván a dolgok, midőn a személyes szabadságot ily törvénytelen és alkotmányos jogainkkal meg nem egyező módon láttam megtámadva, szót emeltem. Igyekeztem felvilágositani a királyi ügyészt eljárása helytelensége felől: süket füleknek beszéltem. Igyekeztem Bauer urat meggyőzni, hogy 75%-os követelése a többi hitelezők hátrányára zsarolás: rá sem hederitett.

Este, mikor a Pál István vendéglőjében Bauer diadalmasan ragyogó arczczal jelentette, hogy ha zai törvényeink, alkotmányos szabadságunk arczul üttetett; — midőn láttam, hogy eljárása indokaiul pénzét, ordóját közszemlére kiteszi az asztalra s kufármódra hetvenkedik: az arczátlanság fölött megbotránkozván, kijelentettem nyilvánosan, miszerint B. I. kir. ügyész ellen hivatalos hatalommali visszaélés miatt a kézdi-vásárhelyi királyi törvényszéknél panaszt emelek. A királyi ügyésznek ezen körülmény tudomására esvén, másnap hazautazott Kézdi-Vásárhelyre.

A városon ez erőszakoskodás nagy felháborodást szült s azok, a kik érdeklődtek Jancsó sorsa iránt, — nem szivesen nézték a szabadság ezen botrányos kigunyoltatását. Bauer minden szögletben réméket látott, nem értvén magyarul s azon felül meglehetős süket is lévén, minden hevesebb beszédre megrettent. Tele rakta zsebeit revolverekkel s ugy járt utczáról utczára, nehogy valaki bántalmazza. Esze ágában sem volt senkinek, hogy hozzányuljon. De ő, ki erőnek erejével botrányt akart provokálni, látván, hogy senki sem bántja, eltelt az ő lelke a boszuság érzetével s egyenesen megyénk alispánjához ment fel, előadván ott roppant siralmasan, hogy az ő élete veszélyben forog: adjanak mellé fegyveres őröket Ezt is megkapta. Mikor azonban értésemre esett, hogy Bauer, ki két napig folyvást rendőrrel és töltött fegyverrel kisértette magát, nem annyira félelemből, mint inkább malitiából tüntet közbiztonságunk ellen, s mikor meghallottam, hogy több helyen nevetve beszélte el, miszerint ezt a piaczi komédiát csak azért inscenirozta, hogy annál több oka legyen e város lakosságát és elöljáróságát a világ előtt pellengérre állitani: akkor magam is megsokaltam a tréfát s a fedezetet elvétettem tőle.

Egyik este pedig — hogy igazságos legyek a tények leirásánál — ő egyedül maradván Blaskó vendéglőjében a „kopasz kellnerrel“, ez utóbbi unalmában évelődni akart vele s ráijesztett, hogy „hordja el magát, mert itt csunya dolgok lesznek.“ A lovag ur meg is ugrott és rögtön másik vendéglőbe hurczolkodott át, nagy gyönyörüségére az infamis kellnernek.

A mint Bauer komédiáit betiltottam, rögtön el is utazott Sepsi-Szentgyörgyről. Jancsó Albert pedig a kézdi-vásárhelyi törvényszék távirati rendeletére szabadon bocsáttatott, nem is lévén neki egyéb hibája, minthogy a neje által öröklött házikója a „szomszéd“ szemétszurja.

Pár nap mulva a királyi törvényszéktől lejött a királyi ügyész, egy biró és egy joggyakornok, kik több tisztességes családot kimotóztak; ezek között felkutatták egyik szomszéd község papja lakását is, kinek Jancsó Alberttel csak annyi összeköttetése volt, hogy régebben J. A. számára egy váltón egyik kezes gyanánt szerepelt. A törvényszék ezeket azért motóztatta ki, mert „atyafiak“ voltak. Hogy nem „ázsiai állapot“ e ez, itélje meg az olvasó közönség.

Már pedig ezeknek, valamint a lapokban emlegetett magam atyafisága is Jancsóhoz épen oly közel áll, mint az első ősemberpárhoz. — Hanem azért a Pauler barátjának elég volt téve s most foly az ügy tovább.

*

Eddig tart a „botrány“.

Bauer ur előre láthatólag nem elégedett meg ennyivel, hanem a budapesti lapokban és pedig előbb a „Pester-Lloyd“-ban, majd a „Magyarország“ban leiratja az olvasó közönségnek ezt az egész dolgot, felesztve egy kis politikával, még nagyobb adag hazugsággal s legtobb részben sobasággal.

Azok a gyönyörüséges lapok pedig, mikor Bauer a szerkesztőségbe belépett, tárt karokkal keblökre ölelték Bauer „lovag“ urat és hatalmas czikkeket irtak lapjukba a zsidó lovag kedvéért.

Hogy is ne, mikor az az ur S.-Szentgyörgyről jött, abból a szabadelvü kerületből. a mely annyi borsot tört az orruk alá! Nosza tehát rajta! Félre tettek szemérmet, becsület iránti érzéket, alkotmányosságot, egyéni szabadságot, félre tettek mindent, de mindent, csupán egy dolgot nem felejtettek ki belőle: a politikát. Ennek a kedvéért aztán szolgáivá szegődtek egy oly ügynek, melyet nem ismertek és védelmezték azt végtelen gyalázatára a szabad magyar sajtóirodalomnak. Azon ellenzéki lapok, melyek fennhangon dicsekesznek alkotmányos szeretetükkel, elég botoran védelmeznek egy oly ügyet, mely alkotmányos jogainkat arczul ütötte Védelmezik ezt pedig csupán azért, mert S.-Szentgyörgyről van szó. Hogy ez mennyiben egyezik meg a politikai morállal, annak megitélésére nem kell valami nagy bölcsesség. Ujabb példáját adták a „Magyarország“-fajta lapok ezzel azon eljárásaiknak, melyet naponta ismételnek s a mely homlokkal megy a falnak s igy szolgál maga magának: hazájának.

Részemről nem tulajdonitok semmi fontosságot a Bauer viselt dolgainak, de igen is nagyon fontosnak tartom egy alkotmányos országban a személyes szabadság tiszteletét, mely alkotmányos törvények védelme alatt alkotmányos államban minden időben szent.

S mikor valaki ezen személyes szabadságnak védelmére kel, akkor előállnak magyar lapjaink s nem szökik az arczukba a vér, nem sülyednek a föld alá szégyenérzetükben, midőn czikket irnak a jogsértés, jogtiprás dicsőitésére.

Ám tegye a „Magyarország“. tegye az „Egyetértés, tölük megszoktuk, mert csupán magyar ellenzéki lapok ők, de mikor a „Pester Ll.“ is kezd ily hangon beszélni, akkor már megbotránkozik a jó érzésü ember. Ennek a megbotránykozásnak adtam én most kifejezést, mit azzal zárok be, hogy jegyezzék meg azt az igazságszolgáltat s közegei, hogy a Jézsuita rend, felálithsakor nagy tekintélynek és tiszteletnek örvendett, idő folytán azonban selejteseinek hibáit tekintélye egész sulyával fedezvén, oda jntott, hogy a miveltvilág ma hátat fordit

Csàszàr Bálint,
polgármester.

A mennyiben a budapesti lapok ezen ügyről már közleményeket hoztak, he'yet adtunk Császár Bálint polgármester ur czikkének egész terjedelmében.

szerk.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén 1879. november 25-én.

Magyar aranyjáradék	94.80
Magyar vasuti kölcsön	113.25
Magy. kel. vasúti államkötv. I. kibocsátás	75.—
Magy. kel. vasúti államkötv. II. kibocsátás	85.25
Magyar kel. vasúti államkötv. 1876. évi	76.75
Magyar nyeremény-sorsjegy-kölcsön	106.75
Magyar szőlődézsmaváltsági kötvény	88.40
Magyar földtehermentesitési kötvény	88.50
Magy. földtehermentesitési kötv. záradékkal	86.25
Temes-bánáti földtehermentesitési kötvény	87.50
Temes-bánáti földteherm. kötv. záradékkal	84.50
Erdélyi földtehermentesitési kötvény	84.75
Horvát-szlavon földtehermentesitési kötvény	—.—
Osztrák járadék papirban	68.40
Osztrák járadék ezüstben	70.75
Osztrák járadék aranyban	80.25
1860-iki államsorsjegyek	127.50
Osztrák-magyar bankrészvény	845.—
Magyar hitelbank-részvény	254.—
Osztrák hitelintézet-részvény	269.—
Ezüst	—.—
Cs. és kir. arany	5.54
20 frankos arany (Napoleon'dor)	9.31
Német birodalmi márka	57.75
London (3 havi váltókért)	116.55

Felelős szerkesztő: **Málik József.**

Kiadótulajdonos: **Bernstein Márk.**

Hirdetmény.

Kőrispatak közönsége részéről a bor és sörárulási jog, valamint a husszék s az ezzel együtt járó husárulási jog lakással 1880 ik évre f. év deczember 4-én d. e. 10 órakor a község házánál árverezés utján haszonbérbe kiadatik A husárulás a kitüzött határidő előtt is kivehető szabad kézből.

Az árverezési feltételek megtekinthetők a községházánál.

Kőrispatak, 1879. nov. 24-én.

TÈGLÁS BÈNIÁM,
községi biró.

Sz. 2939 közig.

1879.

Hirdetmény,

mely mellett a városi képviselő közgyülés folyó évi november 11-én tartott közgyülésben hozott határozat alapján ezennel közhirré tétetik, miszerint a város közönség majorsági erdejéből egyezer szál cserefa szabad választás utján eladandó lévén, helybeli lakos János Dávid által 5000 forint igéret tétetett.

A vételárból f. év decz. 1-sö napján 1000 frt
1880. május 1-sö napján . . . . . 1000 „
1880. julius 1-sö napján . . . . . 1000 „
1880. szeptember 1-sö napján . . . 1000 „
1880. november 1-sö napján . . . 1000 frt-
be leszen fizetendő.

A fák kijegyzése jövő év április 1-sö napján 500 szálig, 1881-dik év április 1-sö napján 500 szálig fog foganatositatni.

A fa kidolgozása illetőleg elhordására 1886-dik év utolsó napja engedélyeztetik.

Mind azok, kik ezen cserefa eladására kedvezőbb feltételeket kivánnak tenni, jelen hirdetmény által felszólittatnak ebbeli ajánlatukat folyó évi deczember 31-éig annyival bizonyosabban a városi tanácshoz benyujtani, minthogy ezen határidő lejártával, ha kedvezőbb feltételek nem érkeznek be, János Dávid ajánlata fog elfogadtatni.

S.-Szentgyörgy, 1879. év november 23-án.

Császár Bálint,
polgármester.

1—2

Arverezési hirdetmény.

Nagy-Baczon községben a szesz és pálinka árulhatási jog, bormérés, az 1880-ik évre jelen év deczember 7-én délelőtt 9 órakor a községházánál árverezés utján haszonbérbe adatnak.

Az árverezés feltételei azelőtt is a községi irodában hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Nagy-Baczon, 1879. november 19-én.

NAGY SÁMUEL, biró. — ZSIGMOND BÈNIÁM, jegyző.

1—2

Haszonbéri hirdetés.

Ezennel közhirré tétetik, hogy Kilyén közönségben a korcsmárlási jóg az 1880. 1881. 1882-ik évekre f. 1879 év deczember 7-én délutáni 1 órakor kezdődőleg árverés utján a községházánál haszonbérbe fog adatni.

A feltételek alattirtnál bár mikor megtekinthetők. — Vállalkozni kivánók lássák el magokat 40 frt. bánatpénzzel.

Kilyénben, 1879 november 20-án.

INCZE FERENCZ,
biró.

2—3.

Női őszi és téli fellöltök.

A mit a női divatvilág **Páris** és **Bécsben**

női fellöltözetben

teremteni képes volt, azt

a legnagyobb változatosságban, legjutányosabb arban

számitva alólirott által meg lehet szerezni, és a tisztelt megrendelők azon nagy előnyben részesülnek, hogy *nem tetszés esetében* a felöltöket *kicserélés végett* anynyiszor *vissza lehet küldeni*, mig mindenki izlése kielégittetik.

A felöltők ára **6 forint**nál kezdődik és kaphatók 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40 frtért és fennebb a legmagasabb finomságig minden megkivánható árban.

Ezen kivül minden néven nevezendő **női ruhakelme-minták** bérmentesen bekülldetnek és minthogy a kelmék első gyárakból származnak, az árak felette olcsón számittatnak.

6—6

Olysói Gabányi Sándor.

Mariahilf, Schmalzhofgasse Nr. 14.

Ny. Bernstein Márknál Sepsi-Szentgyörgyön.